

Rómer Flóris

Forrás: [Wikipédia](#)

Rómer Flóris(*teljes nevén Rómer Flóris Ferenc, Pozsony, 1815. április 12. – Nagyvárad, 1889. március 18.*) régész, művészettörténész, festőművész, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, nagyváradi nagyprépost-kanonok.**A magyar régészet atyja.**

Életpályája

Rammer Ferenc cipésmester és Vetser Anna gyermekeként jött világra. A német anyanyelvű család, hogy biztosítsa neki és két fivérének a széles látókörű oktatást, Pozsonyon kívül Trencsénben a szlovák és Tatán a magyar nyelv elsajátítása céljából iskoláztatta őket. Szülei papnak szánták, így 1830-ban Benedek-rendi szerzetes lett. A bakonybéli kolostorban tanulótársa volt Ipolyi Arnold. 1838-ban a tihanyi apátságban a Pisky-kódex megjelentetését készítette elő, majd felszentelték. Tanított Kőszegen is.

Mint bölcsészeti doktor, 1839-től Győrben tanított, majd 1845-től Pozsonyban. Ekkor jelentek meg első tudományos cikkei, melyek révén elismertséget vívott ki magának. Ezek után bízták meg József főherceg nevelésével. A szabadságharc alatt utász közlegényként, majd bátor tetteinek elismeréseképpen előrehaladva a ranglétrán honvédtisztként (végül századosként) harcolt. Ott volt az 1849. április 10-én vívott váci ütközetben, valamint Buda visszafoglalásánál is 1849. május 21-én. A szabadságharc bukása után börtönbüntetést szenvedett. Az ellene felhozott fő vádpont nevének magyarosítása és a harcra való buzdítás volt. Bécsben, Olmützben, Brünnben (Spielberg) és Josefstadtban raboskodott, ahol ideje nagy részét továbbképzésének szentelte, majd 1854-ben közkegyelemmel szabadult. A pesti piarista gimnáziumban újból tanítani kezdett, de csak 1857-ben térhetett vissza a győri bencés gimnáziumba.

Múzeumápoló tevékenysége már Győrben megmutatkozott, ahol tervszerű fejlesztési programot hirdetett. 1859-ben a gimnázium régiségtárát múzeummá nyilvánította. 1860-ban Simor János győri püspök régészeti tanszéket állított fel, melynek előadójává őt nevezte ki. Itt indította Ráth Károly levéltárossal a Győri Történelmi és Régészeti Füzetek sorozatot.

1860-ban végezte kutatásait az Árpás és Mórichida közötti román kori Szent Jakab apostol-templom történelmével kapcsolatban. Az erről szóló művében kifejti nézeteit a kolostor- és rendtörténet módszertanáról, valamint általában az egyháztörténet céljáról. Ebben az évben Ipolyi támogatására lett a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, majd 1871-ben rendes tagja. 1861-ben kivált a bencések kötelékéből, és Pestre költözött. Előbb az MTA kézirattárnoka, majd gimnáziumi igazgató. Ekkoriban hozták létre azokat az intézményeket, folyóiratokat, melyek a magyar régészet tudományos alapjai lettek.

1864 és 1873 között az Archaeologiai Közlemények szerkesztője. 1867-ben részt vett a párizsi ősrégészeti és embertani kongresszuson. 1868-ban az egyetemen az archeológia tanára lett. 1869-től volt őre a Magyar Nemzeti Múzeum régiségtárának. 1872-ben Felsőmagyarországi Múzeum Egylet alapító tagjai közé tartozott. Neki is nagyban köszönhető, hogy 1876-ban Magyarországon rendezték az ősrégészek és antropológusok VIII. világkongresszusát, melynek főtitkára volt.

1874-ben felmentették szerzetesi köteléke alól, ekkor a besztercebányai egyházkerületben lett áldozópap, majd jánosi apát. 1877-ben nagyváradi kanonokká nevezték ki, ahol újabb múzeumot alapított. Itt található nagyrészt a levelezése, ill. több fiatalkori kézírata. Hagyatékának nagy része mikrofilmen a Magyar Országos Levéltárban is elérhető.

Alapító tagja volt a Magyar Történelmi Társulatnak. Mint elkötelezett kutató, bejárta az országot, valamint Európa nagy részét. Az egyike volt a műemlékvédelem első kezdeményezőinek Magyarországon. Ő alapította a római katolikus püspöki palota híres 20 000 kötetes könyvtárát. Az azóta barbár módon felszámolt váradoslaszi temetőből földi maradványait Tempfli József püspök kimentette, és a nagyváradi római katolikus székesegyház altemploma kriptájába temették, koporsóját szürke gránit síremlék jelzi.

Testvére, József szintén pap lett, másik fivére, Károly pedig elesett a szabadságharcban.

Főbb művei

- Pozsony régészeti műemlékei (Pozsony, 1856)
- A Bakony (Győr, 1860) (MEK)
- Műrégészeti kalauz különös tekintettel Magyarországra (Pest, 1866) REAL-EOD
- Ráth Károly emlékezete (Pest, 1869) (MEK) (REAL-EOD)
- Árpás és a móríczhidai Szent Jakabról címzett premontrei prépostság története (1869) (MEK)
- Díszlapok a római könyvtárban őrzött négy Corvin-Codexből (Pest, 1871)
- A Magyar Nemzeti Múzeum római feliratos emlékei (Budapest, 1873)
- A régi Pest (Budapest, 1873)
- Régi falképek Magyarországon (Budapest, 1874)
- Résultats généreaux du mouvement archéologique en Hongrie (Budapest, 1878)
- Észak-nyugati utam (Budapest, 1879) (MEK) (REAL-EOD)
- Rómer Flóris – Ipolyi Arnold – Fraknói Vilmos: Egyház, műveltség, történetírás (Vál.: Rottler Ferenc; Budapest, 1981)
- A Bakony - reprint kiadás (Bakonyalja Barátai Egyesület, Döbrönte, 2010) (dr. Valter Ilona szerzőről írt életrajzával)

Folyóiratai

Győri Történeti és Régészeti Füzetek	1861 – 1868
Archaeologiai Értesítő	1868 – 1872
Archaeológiai Közlemények	1864 – 1873

Kitüntetései

- 1873: Vaskorona-rend lovagja (III. osztály)

